

Den Ændring, som foreslaas i vort Forslags § 2, tilsigter kun at fastslaa, at det er Politichefen og ikke Amtmanden, der bør autorisere Fuldmægtige og lignende Medhjælpere for Politimestrene.

Bestemmelserne i §§ 3—15 skal jeg nævne under eet. De hviler paa det Synspunkt, at Statsadvokaten, der forudsættes som Regel at have en sagførermæssig, ikke en politimæssig Uddannelse, ikke bør beskæftige sig med den egentlige Ledelse af Politiet, men derimod procedere i Retten i de Sager, som af Politicheferne er bragte til foreløbig Afslutning. Det udelukker naturligvis ikke, at Statsadvokaten gennem Politicheferne kan skaffe sig saadanne yderligere Oplysninger i Sagen, som skønnes nødvendige, og eventuelt, hvis Sagen haster, kan henvende sig direkte til Politimestrene om Oplysninger. Men som Hovedsynspunkt bør det fastslaaes, at Politimestrene i alle Henseender er underlagte Politicheferne og ikke Amtmanden, og at Statsadvokatens Arbejde naturligst begynder dér, hvor Politiets opfører.

I denne Forbindelse kunde jeg have Lyst til at gøre en lille Sidebemærkning. Det er et Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigere, naar vi nu skal gaa til Retsplejelovens Gennemførelse, at det blev Politimesteren, som altsaa skal iværksætte Anklagen, der ogsaa procederede Sagerne i Retten i Stedet for, at dette overdrages til en Sagfører. Det vil blive saaledes, at Politimestrene eller eventuelt deres Fuldmægtige følger Sagerne fra første Færd, overværer alle Forhør o. s. v., og de vil derfor paa ethvert Trin af Sagen være fuldkommen inde i den, derfor vil de sikkert bedre være i Stand til at procedere den. Det er blot en Tanke, jeg henstiller til Overvejelse, men som jeg ikke skal komme yderligere ind paa ved denne Lejlighed.

Det er jo en lidt ejendommeligt Situation, at vi staa som Mindretal med det Ændringsforslag, der her foreligger, da der i Virkeligheden, som jeg allerede har nævnt, hos et stort Flertal af Tingets Medlemmer er Stemning for at gaa over til et Statspoliti, og det samme var jo Tilfældet i Politikommissionen, uden at det dog dér lod sig gøre at vinde Tilslutning til et Forslag om Statspoliti. Man kan maaske til en vis Grad bebrejde mig, der var Medlem af Politikommissionen, at jeg ikke dér stillede et Forslag i Overensstemmelse med den Stilling, jeg indtog, men det er jo ikke hver Mands Sag at udar-

bejde et saadant Forslag. Det kan en Privatmand i Virkeligheden ikke gøre. Det kræver Medvirkning fra Ministeriets og Politiautoritetens Side. Dertil kom, at jeg først blev Medlem af Politikommissionen paa et forholdsvis sent Tidspunkt, henimod den Tid, da Arbejdet var sin Afslutning nær. Nu har vi altsaa i Udvalget gjort Forsøg paa at udarbejde et Forslag i den korte Tid, der har været os levnet. Jeg kan godt erkende, at det paa enkelte Punkter muligvis ikke er helt fyldestgørende, men der kunde nok have været forhandlet nærmere om det, og mulig kunde det være blevet ført igennem, naar der havde været en alvorlig Villie hos alle til at komme til denne Ordning. Jeg kunde have ønsket, at man var naaet dertil, fordi jeg finder, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, bringer en ganske ufyldstgørende Ordning, og jeg føler mig overbevist om, at dette ogsaa snart vil vise sig. Det eneste naturlige er at organisere Politiet som Statspoliti, thi alle Politiets Opgaver er i Virkeligheden Statsopgaver. Ærede Medlemmer vil have set, at der som Bilag til Betænkningen er optrykt en Besvarelse fra Justitsministeriet af nogle Spørgsmaal, som Udvalget har stillet bl. a. om, hvad der er det kommunale Politis Opgaver, og den Fortegnelse, der gives over disse, viser, at det bogstavelig talt er Statsopgaver alle sammen. Der er ikke en eneste af de Ting, som kan siges at være alene i de enkelte Kommuner Interesse; det er Ting, som alle sammen er i det hele Samfunds Interesse, i hele Statens Interesse.

Vort Forslag gaar altsaa ud paa, at Politiet underlægges Staten, og at alle Udgifter til Politiets Opretholdelse, til dets Administration, til Lønninger, Pensioneringer o. s. v. afholdes af Staten, dog saaledes, at Kommunerne yder et Tilskud dertil. Hvor stort dette Tilskud skal være, maatte jo være Genstand for nærmere Forhandling. Vi har foreslaaet, at Kommunerne skulde yde en Fjerdedel til Politiets Lønning i hver Politikreds, men om dette vilde vi selvfølgelig være villige til at forhandle nærmere. Enheden i Politiet tilvejebrings efter vort Forslag ved, at det er Justitsministeren, der er samtlige Politimyndigheders overordnede, hele Politiet staaar direkte under Justitsministeriet. Det maa da være Ministeriets Sag at tilvejebringe de Regler, som kan medføre, at Ensartetheden bliver saa effektiv som muligt.

Der er en Bestemmelse i selve det